

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

Stāvoklis Sīrijā, Bahreinā un Jemenā

P7_TA(2011)0148

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija par stāvokli Sīrijā, Bahreinā un Jemenā

(2012/C 296 E/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Sīriju un Jemenu,
- ņemot vērā 2011. gada 24. marta rezolūciju par Eiropas Savienības attiecībām ar Persijas līča Sadarbības padomi ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 26. oktobra rezolūciju ar Eiropas Parlamenta ieteikumu Padomei par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu asociācijas nolīguma parakstīšanu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Sīrijas Arābu Republiku, no otras puses ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja *Jerzy Buzek* 2011. gada 23. marta paziņojumu par uzbrukumu protestētājiem Sīrijā, kurā bija arī bojāgājušie,
- ņemot vērā 1948. gadā pieņemto Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā 1966. gadā pieņemto Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kuram ir pievienojušās Bahreina, Sīrija un Jemena,
- ņemot vērā 1975. gada ANO Konvenciju pret spīdzināšanu un citādu cietsirdīgu, necilvēcīgu vai cilvēka cieņu pazemojošu apiešanos vai sodīšanu, kurai ir pievienojušās Bahreina, Sīrija un Jemena,
- ņemot vērā Eiropadomes 2011. gada 24. un 25. marta sanāksmē pieņemtos secinājumus,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 21. marta secinājumus par Bahreinu un Jemenu,
- ņemot vērā augstās pārstāves/ Komisijas priekšsēdētāja vietnieces 2011. gada 10., 15. un 17. marta paziņojumus par Bahreinu, 2011. gada 18., 22., 24. un 26. marta paziņojumus par Sīriju un 2011. gada 10., 12. un 18. marta un 2011. gada 5. aprīļa paziņojumus par Jemenu,
- ņemot vērā augstās pārstāves un Komisijas 2011. gada 8. marta kopīgo paziņojumu par jaunu demokrātijas un kopējas labklājības partnerību ar Vidusjūras dienvidu reģionu,
- ņemot vērā 2004. gadā pieņemtās un 2008. gadā atjauninātās ES Pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem,
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0109.⁽²⁾ OV C 313 E, 20.12.2006., 436. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

- A. tā kā pēc līdzīgiem notikumiem citās arābu valstīs Bahreinā, Sīrijā un Jemenā demonstranti ir pauduši leģitīmas alkas pēc demokrātijas un liels skaits cilvēku pieprasa politiskas, demokrātiskas un sociālas reformas, kuru mērķis ir panākt patiesu demokrātiju, apkarot korupciju un nepotismu, nodrošināt tiesiskuma, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu, samazināt sociālo nevienlīdzību un izveidot labākus ekonomiskos un sociālos apstākļus;
- B. tā kā attiecīgo valstu valdību reakcija izpaudās kā vardarbīgu represiju paplašināšana, ārkārtas stāvokļa pasludināšana un terorisma apkarošanas likumu piemērošana, lai attaisnotu nopietnus noziegumus, tostarp cilvēku nogalināšanu bez tiesas sprieduma, nolaupišanu un pazušanas gadījumus, patvaļīgu apcietināšanu, spīdzināšanu un lietu netaisnīgu izskatīšanu tiesā;
- C. tā kā drošības spēki pret protestētājiem Bahreinā, Sīrijā un Jemenā izmantojot pārmērīgi lielu spēku un tādēļ daudzi cilvēki tika nogalināti, ievainoti un apcietināti, un tā kā ir pārkāpts Starptautiskais pakts par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kuram šīs valstis ir pievienojušās;
- D. tā kā demonstrācijas sākās Sīrijas dienviddaļas pilsētā Darā, bet pēc tam tās ātri pārņēma visu valsti; tā kā Sīrijas varas iestādes apspieda šīs demonstrācijas, miermīlīgas ļaužu pulcēšanās izklīdināšanai izmantojot kaujas patronas, un arestēja simtiem civiliedzīvotāju, kā arī mobilizēja pret režīmu labvēlīgi noskaņotus demonstrantus Damaskā un citās pilsētās; tā kā 2011. gada 29. martā Sīrijas valdība atkāpās un jaunas valdības veidošana ir uzticēta *Adel Safar*; tā kā, uzstājoties Sīrijas parlamentā 2011. gada 30. martā, prezidents *Bashar al-Assad* neviens paļāvību un cerību, ka tiks veiktas vēra ņemamas reformas;
- E. tā kā Sīrijā kopš 1963. gada ir spēkā Ārkārtas stāvokļa likums; tā kā Ārkārtas stāvokļa likums iedarbīgi ierobežo pilsoņu iespējas izmantot pilsoniskās un politiskās tiesības un vienlaikus ļauj Sīrijas varas iestādēm nepārtraukti kontrolēt tiesu sistēmu;
- F. tā kā Sīrijas valdība ir nākusi klajā ar vairākiem paziņojumiem, kuros pausta apņemšanās ievērot vārda brīvību un politisku ieinteresētību (atcelt Ārkārtas stāvokļa likumu un Sīrijas Konstitūcijas 8. pantu, kurā noteikts, ka valsti un sabiedrību pārvalda *Ba'th* partija, risināt problēmas, kas radušās Alhasakas provincē pēc 1962. gadā notikušās tautas skaitīšanas, kuras rezultātā simtiem tūkstošu šajā provincē dzīvojošo kurdū tika atņemtas pasas un viņi tika reģistrēti kā ārvalstnieki), tomēr tā nav spējusi panākt vēra ņemamu progresu šo jautājumu risināšanā; tā kā 2011. gada martā no cietuma tika atbrīvots ievērojamais Sīrijas cilvēktiesību aizstāvis un valdības politikas kritizētājs *Haitham al-Maleh*, kurš vērsās pie starptautiskās kopienas ar aicinājumu izdarīt spiedienu uz Sīrijā valdošo režīmu, lai liktu šā režīma pārstāvjiem ievērot starptautiskās saistības attiecībā uz cilvēktiesībām;
- G. tā kā vēl aizvien nav parakstīts asociācijas nolīgums starp Eiropas Kopieniem un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Sīrijas Arābu Republiku, no otras puses; tā kā šā nolīguma parakstīšana pēc Sīrijas lūguma tiek atlikta jau kopš 2009. gada oktobra; tā kā cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana ir būtiski svarīga šā nolīguma sastāvdaļa;
- H. tā kā 2011. gada 14. februārī demonstrācijas sākās arī Bahreinā un demonstrāciju dalībnieki pieprasīja politiskas reformas, piemēram, izveidot konstitucionālu monarhiju un valdību, kuras locekļi tiktu ievēlēti, kā arī prasīja izbeigt korupciju un pārtraukt šītu sociālo atstumšanu, ņemot vērā, ka šīti veido 60 % no iedzīvotāju skaita; tā kā stāvoklis Bahreinā joprojām ir saspringts un tiek ziņots, ka pagājušās nedēļas laikā bez vēsts ir pazuduši no 50 līdz 100 cilvēkiem; tā kā ir saņemti ziņojumi par to, ka Bahreinā ir apcietināti medicīnas darbinieki, cilvēktiesību aizstāvji un politiskie aktīvisti un drošības spēki savā kontrolē ir pārņēmuši slimnīcas;
- I. tā kā pēc Bahreinas valdības lūguma tās teritorijā ir izvietoti Persijas līča Sadarbības padomes drošības spēki no Saūda Arābijas, Apvienotajiem Arābu Emirātiem un Kuveitas;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

- J. tā kā Jemenā kopš 2011. gada janvāra miljoniem iedzīvotāju ir piedalījušies lielākoties mierīgās demonstrācijās un aptuveni 100 cilvēku, iespējams, ir gājuši bojā galvenokārt tādēļ, ka drošības spēki atklāja uguni uz pūli, ievainojot simtiem demonstrantu; tā kā drošības spēki neļāva Jemenas ātrās palīdzības dienestam nogādāt slimnīcā ievainotos demonstrantus, kas protestēja pret valdības politiku;
- K. tā kā Jemenas prezidents *Ali Abdullah Saleh*, kurš pie varas ir 32 gadus, ir solījis atkāpties; tā kā līdz šim viņš tomēr nav veicis nekādus nopietnus pasākumus, lai izpildītu solījumu par miermīlīgu pāreju uz demokrātiju;
- L. tā kā Persijas līča Sadarbības padome ir pieņēmusi lēmumu aicināt Jemenas valdību un opozīcijas pārstāvjus uz sarunām Rijādā, lai rastu izeju no strupceļa, kāds radies attiecībā uz dažiem īpašiem jautājumiem;
- M. tā kā Jemena ir visnabadzīgākā Tuvo Austrumu valsts, kurā iedzīvotāji cieš no uztura nepietiekamības, sarūk naftas rezerves, pieaug iedzīvotāju skaits, ir vāja centrālā pārvalde, palielinās ūdens trūkums un tiek veikti ļoti nelieli ieguldījumi valsts ekonomikā; tā kā ir radušās nopietnas bažas par Jemenas sašķelšanos, jo, pastiprinoties šītu nemieriem valsts ziemeļu daļā, pamiers kopš šā gada februāra ir kļuvis pavisam trausls, turklāt valsts dienvidu daļā darbojas separātisti un, kā ziņo, vairāki *Al-Qaeda* kaujinieki izmanto Jemenu par savas organizācijas bāzes vietu;
- N. tā kā nesen Bahreinā un Jemenā ir izsludināts ārkārtas stāvoklis; tā kā nevienā valstī ārkārtas stāvokļa pasludināšana neatbrīvo valsts valdību no būtiska pienākuma ievērot tiesiskumu un pildīt tās saistības starptautisko cilvēktiesību jomā,
1. asi nosoda to, ka drošības spēki ir vardarbīgi vērsušies pret miermīlīgiem demonstrantiem Bahreinā, Sīrijā un Jemenā, un izsaka līdzjūtību bojāgājušo tuviniekiem; solidarizējas ar šo valstu iedzīvotājiem, atzinīgi vērtē viņu drosmi un apņēmību un pauž stingru atbalstu viņu leģitīmajiem centieniem veicināt demokrātiju;
  2. mudina Bahreinas, Sīrijas un Jemenas varas iestādes atturēties no vardarbības pret demonstrantiem un respektēt viņu pulcēšanās un vārda brīvību; nosoda Bahreinas un Jemenas varas iestādes par iejaukšanos medicīniskās palīdzības sniegšanā un par to, ka tās ir liegušas un ierobežojušas piekļuvi veselības aprūpes iestādēm; uzsver, ka ir jāsauc pie atbildības un jātiesā personas, kuras ir vainīgas par radītajiem ievainojumiem un zaudētajām dzīvībām; aicina varas iestādes nekavējoties atbrīvot visus politiskos dzīvotus, cilvēktiesību aizstāvjus, žurnālistus un visus tos, kuri ir apcietināti par miermīlīgām darbībām saistībā ar šiem protestiem;
  3. uzsver, ka tādi gadījumi, kad kāda valsts pielieto vardarbību pret savu tautu, ir tieši jāatspoguļo šīs valsts divpusējās attiecībās ar Eiropas Savienību; atgādina ES augstajai pārstāvei/ Komisijas priekšsēdētāja vietniecei, ka, lai pārtrauktu šādu rīcību, ES var izmantot vairākus instrumentus, piemēram, iesaldēt aktīvus, noteikt ceļošanas aizliegumus u. c.; tomēr atgādina, ka šāda divpusējo attiecību pārskatīšana nedrīkstētu negatīvi ietekmēt iedzīvotājus;
  4. aicina Eiropas Savienību un tās dalībvalstis turpmāk divpusējās attiecībās ar Bahreinu, Sīriju un Jemenu pilnībā ņemt vērā nesenos un pašreizējos notikumus šajās valstīs, tostarp apturēt tālākas sarunas par ES un Sīrijas asociācijas nolīgumu, kurš vēl aizvien nav parakstīts; uzskata, ka šāda nolīguma noslēgšanai jābūt atkarīgai no Sīrijas varas iestāžu spējas veikt būtiskas gaidītās demokrātiskās reformas;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

5. aicina Eiropas Savienību un tās dalībvalstis atbalstīt aicinājumus veikt neatkarīgu izmeklēšanu par šajās valstīs notikušajiem uzbrukumiem protestētājiem un jo īpaši atbalstīt aicinājumu veikt neatkarīgu ANO vai Starptautiskās Krimināltiesas izmeklēšanu par 2011. gada 18. martā Jemenas pilsētā Sanā notikušo uzbrukumu protestētājiem, kurā 54 cilvēki tika nogalināti, bet vairāk nekā 300 — ievainoti; aicina ES nekavējoties uzņemties vadību, lai sasauktu Cilvēktiesību komisijas ārkārtas sesiju par Bahreinā, Sīrijā un Jemenā notikušajiem pārkāpumiem, apspiežot demonstrantus un vēršoties pret opozīciju;

6. aicina Bahreinas, Sīrijas un Jemenas valdības nekavējoties un bez nosacījumiem iesaistīties atklātā un jēgpilnā politiskajā procesā un dialogā, iesaistot tajā visus demokrātiskos politiskos spēkus un pilsonisko sabiedrību, lai tā rezultātā izveidotu patiesu demokrātiju, atceltu ārkārtas stāvokli, īstenotu patiesas, mērķtiecīgas un vērā ņemamas politiskās, ekonomiskās un sociālās reformas, kuras ir būtiski svarīgas ilgtermiņa stabilitātei un attīstībai;

7. aicina Bahreinas, Jemenas un Sīrijas varas iestādes ievērot savas starptautiskās saistības attiecībā uz cilvēktiesībām un pamatbrīvībām; aicina šo valstu varas iestādes nekavējoties atcelt ārkārtas stāvokli, nekavējoties atbrīvot visus politiskos ieslodzītos, cilvēktiesību aizstāvjus, žurnālistus un miermīlīgos demonstrantus, ietvert tiesību aktos un izmantot praksē vārda brīvību un pulcēšanās brīvību, paātrināt korupcijas novēršanas pasākumus, garantēt mazākumtautībām vienlīdzīgas tiesības, nodrošināt sakaru līdzekļu, piemēram, interneta un mobilās telefonijas, pieejamību un nodrošināt piekļuvi neatkarīgiem plašsaziņas līdzekļiem;

8. ņem vērā to, ka 2011. gada 29. martā Sīrijas valdība paziņoja par demisiju, bet uzskata, ka ar to vien nepietiks, lai novērstu Sīrijas iedzīvotāju pieaugošo neapmierinātību; aicina prezidentu *Bashar al-Assad* izbeigt politiskās opozīcijas un cilvēktiesību aizstāvju apspiešanas politiku, atcelt ārkārtas stāvokli, kurš valstī ir kopš 1963. gada, veicināt Sīrijas pāreju uz demokrātiju un izveidot konkrētu politisko, ekonomisko un sociālo reformu programmu;

9. aicina Bahreinas valdību un citas ieinteresētās personas nekavējoties un bez jebkādiem nosacījumiem iesaistīties jēgpilnā un konstruktīvā dialogā, lai īstenotu reformas; atzinīgi vērtē ANO ģenerālsēkretāra paziņojumu, ka ANO ir gatava sniegt atbalstu šo valstu centieniem šajā jomā, ja tas tiks pieprasīts;

10. pauž bažas par to, ka saskaņā ar Persijas līča Sadarbības padomes lēmumu Bahreinā ir izvietotas ārvalstu bruņoto spēku vienības; aicina Persijas līča Sadarbības padomi, kas kā reģionāla kolektīva struktūra var izmantot tās rīcībā esošos resursus, rīkoties konstruktīvi un kļūt par starpnieku, nodrošinot reformu mierīgu norisi Bahreinā;

11. aicina Jemenas prezidentu *Ali Abdullah Saleh* veikt konkrētus pasākumus, lai īstenotu savu solījumu "ar konstitucionālu iestāžu palīdzību nodot varu miermīlīgā ceļā"; aicina visas puses, arī opozīciju, rīkoties atbildīgi, lai nekavējoties iesaistītos atklātā un konstruktīvā dialogā nolūkā nodrošināt mierīgu politisko pāreju un šajā dialogā iekļaut visas ieinteresētās puses un kustības, kas šajā dialogā pārstāv Jemenas iedzīvotājus;

12. pauž dziļas bažas par nabadzības un bezdarba līmeni un par pieaugošo politisko un ekonomisko nestabilitāti Jemenā; uzstāj, ka jāpaātrina 2006. gada līdzekļu devēju konferencē doto solījumu izpilde; turklāt aicina ES un Persijas līča Sadarbības padomi jo īpaši censties sniegt finansiālu un tehnisku atbalstu, tiklīdz prezidents *Ali Abdullah Saleh* būs gatavs nodot varu demokrātiski izveidotai valdībai;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

13. aicina Eiropas Savienību un tās dalībvalstis atbalstīt Bahreinas, Sīrijas un Jemenas iedzīvotāju miermīlīgās akcijas, kuru mērķis ir panākt demokrātiju, un pārskatīt politiku attiecībā uz šīm valstīm, ievērot ES Rīcības kodeksu par ieroču eksportu un, ja šo valstu varas iestādes izrāda stingru apņemšanos veikt reformas, būt gatavam palīdzēt īstenot konkrētas politiskās, ekonomiskās un sociālās reformas šajās valstīs;

14. aicina Komisiju pilnībā un efektīvi izmantot atbalstu, ko pašlaik nodrošina Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instruments, Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instruments un stabilitātes instrumenti, un steidzami sagatavot konkrētus priekšlikumus, kā turpmākais ES finansiālais atbalsts varētu labāk palīdzēt Tuvo Austrumu un Persijas līča valstīm un pilsoniskajai sabiedrībai ceļā uz demokrātiju un cilvēktiesību ievērošanu;

15. uzsver saistības, ko uzņēmas augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisija, pieņemot kopīgo paziņojumu par partnerattiecībām demokrātijai un kopīgam uzplaukumam ar Vidusjūras dienvidu reģionu, lai ņemot vērā pašreizējos vēsturiskos notikumus, šajā reģionā atbalstītu turpmākās demokrātiskās pārmaiņas un pilsonisko sabiedrību; aicina ES atbalstīt Vidusjūras un Persijas līča reģionos notiekošos demokrātiskos procesus, lai nodrošinātu, ka politiskajā dzīvē bez ierobežojumiem var piedalīties visi iedzīvotāji, jo īpaši sievietes, kurām bija izšķiroša nozīme prasībās īstenot demokrātiskas pārmaiņas;

16. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos/ Komisijas priekšsēdētāja vietniecei, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Bahreinas Karalistes valdībai un parlamentam, Sīrijas Arābu Republikas valdībai un parlamentam un Jemenas Republikas valdībai un parlamentam.

Ceturtnā Apvienoto Nāciju Organizācijas konference par vismazāk attīstītajām valstīm

P7_TA(2011)0149

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija par Apvienoto Nāciju Organizācijas Ceturto konferenci par vismazāk attīstītajām valstīm

(2012/C 296 E/12)

Eiropas Parlaments,

- tā kā 1971. gadā ANO atzina vismazāk attīstītās valstis par “nabadzīgāko un vājāko” starptautiskās sabiedrības daļu,
- ņemot vērā ANO Attīstības politikas komitejas kritērijus vismazāk attīstīto valstu noteikšanai,
- ņemot vērā 1990. gada septembrī pieņemto Parīzes deklarāciju par vismazāk attīstītajām valstīm,
- ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra ziņojumu par 2001.–2010. gada rīcības programmas vismazāk attīstīto valstu atbalstam īstenošanu (A/65/80),
- ņemot vērā 2010. gada septembrī notikušās ANO augsta līmeņa sanāksmes par Tūkstošgades attīstības mērķiem (TAM) rezultātus,
- ņemot vērā Briseles rīcības programmu attiecībā uz vismazāk attīstītajām valstīm, kuru pieņēma Brisele ANO Trešajā konferencē par vismazāk attīstītajām valstīm 2001. gada maijā,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2008. gada lēmumu sasaukt Ceturto konferenci par vismazāk attīstītajām valstīm,